

„særlige tilfælde“, jfr. sidste afsnit af besvarelsen for så vidt angår § 28, stk. 1.

Svar:
I svaret på spørgsmål 50 (ad § 28, stk. 1) er det anført, at der formentlig i særlige tilfælde må kunne dispenseres fra aldersgrænsen, hvor optagelsesbegæringen er indgivet senere end 3 måneder efter ophør af beskæftigelse som lønmodtager.

Dispensationen vil i disse tilfælde navnlig kunne komme på tale, når der kun er tale om en mindre overskridelse af fristen på 3 måneder, og når der i øvrigt er særlige grunde, der taler for en dispensation, f. eks. at vedkommende først kort tid inden fristens udløb endelig har etableret sig som selvstændig, eller at det indtil nu har stillet sig noget usikkert, om virksomheden ville blive opretholdt.

Spørgsmål 52:

Der udbedes supplerende bemærkninger til bestemmelsen i § 30, stk. 3, herunder sammenligning af dagpengenes højde efter denne bestemmelse og efter bestemmelserne for medhjælpende hustruer. Tilsvarende sammenligning bedes foretaget med hensyn til dagpenge ved fødsel, jfr. bestemmelserne i §§ 33 og 34, stk. 1.

Svar:
Efter de gældende regler i sygeforsikringsloven kan hjemmearbejdende husmødre frivilligt sikre sig dagpenge, dog højst til en sats af 40 kr. om dagen.

Denne ordning videreføres efter dagpengeforslaget. Efter forslaget er højeste sats dog 53 kr. om dagen, svarende til 318 kr. om ugen.

Som noget nyt er en hjemmearbejdende husmoder (ordningen gælder efter forslaget også mænd), der tillige er medhjælpende hustru i mandens virksomhed, obligatorisk sikret dagpenge efter 5 ugers sygdom, såfremt en del af mandens erhvervsindtægt ved beregningen af hans skat er anset for indtjent af hende (for tiden $\frac{1}{4}$ af indtægten og højst 12.000 kr.). Dagpengene beregnes på grundlag af den del af mandens indtægt, der anses indtjent af hende, og kan maksimalt udgøre 205 kr. om ugen.

Den frivillige ordning efter lovforslaget åbner mulighed for, at medhjælpende hu-

struer ud over den frivillige sikring som husmoder kan sikre sig frivillige dagpenge i de første 5 uger af sygeperioden på samme grundlag som den obligatoriske ordning som medhjælpende hustru.

Maksimalt kan en medhjælpende hustru, der også er hjemmearbejdende husmoder, altså sikre sig som følger:

I de første 5 uger af sygeperioden:

	kr. pr. uge
Frivilligt som husmoder	318
(dog først efter 1 uges sygdom)	
Frivilligt som medhjælpende hustru	205
I alt maksimalt	523

Efter 5 ugers sygdom:

Frivilligt som husmoder	318
Obligatorisk som medhjælpende hustru	205
I alt maksimalt	523

På samme måde er medhjælpende hustruer, der samtidig har sikret sig frivilligt som hjemmearbejdende husmødre, berettiget til dagpenge i 4 uger fra begge ordninger i tilfælde af fødsel. Det er ikke en betingelse, at kvinden har sikret sig frivilligt som medhjælpende hustru. Størrelsen af den maskmale udbetaling er i alt $4 \times 523 \text{ kr.} = 2.092 \text{ kr.}$

Spørgsmål 53:

Ad § 40 spørges, med hvilken begrundelse man har fastsat refusionen til kommunerne til 75 pct. Endvidere udbedes en redegørelse for, hvilke bestemmelser der kan forventes fastsat i medfør af § 40, stk. 2.

Svar:

Forslaget om, at kommunerne skal deltage i finanseringen af udgifterne, begrundes med, at den enkelte kommune gennem sin administration af ordningen vil have indflydelse på udgifternes størrelse. Kommunen skal således afgøre, om betingelserne for at få dagpenge er opfyldt, og den skal herved påse, at der foreligger uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Kommunen skal endvidere fastsætte dagpengenes størrelse. Selvom det normalt skal ske på grund-